



تصویر ۱. نهروی در روستایی در اسپانیا



تصویر ۲. رودخانه‌ای در فرانسه

عکس ببینیم، عکس بگیریم

مترجم: مهسا قباپی

است که اجازه می‌دهد جریان نهر یک خط قطری در تصویر ایجاد کند و با انتخاب یک لنز تله همه‌چیز به غیر از آب و شاخ و برگ‌های نزدیک به آن از تصویر نهایی حذف شوند. برای این که بتوانم از سرعت کم شاتر استفاده کنم، یک دیافراگم بسته انتخاب کردم و هم‌چنین از فیلتر پولاریزه برای کاهش هر چه بیش‌تر درخشش و انعکاس‌های آب استفاده کردم. (تصویر ۱)

تکنیک

روش دیگری که می‌توان در عکاسی از رودخانه‌ها استفاده کرد. گرفتن چند عکس از یک منظره واحد بر روی یک فریم است. به عنوان مثال، اگر نورسنجی شما سرعت $\frac{1}{8}$ ثانیه با دیافراگم ۲۲ را نشان می‌دهد، می‌توانید به جای گرفتن یک عکس با این مشخصات ۸ عکس (اکسپوز) با سرعت $\frac{1}{8}$ ثانیه با همان دیافراگم یعنی ۲۲ و یا ۱۶ عکس با سرعت $\frac{1}{125}$ ثانیه بگیرید. بدیهی است که برای چنین کاری باید از یک سه پایه مطمئن استفاده کنید و مراقب باشید تا دوربین در طی عکاسی به هیچ‌وجه تکان نخورد. (تصویر ۲)

رودخانه‌ها، دریاها و دریاچه‌ها و آبشارها با ویژگی‌های بصری متنوع و متفاوت در ساعات مختلف شبانه‌روز یا اوقات متفاوت سال، قابلیت‌های عظیمی برای خلق عکس‌های زیبا فراهم می‌کنند.

مشاهده

چتری از شاخ و برگ‌های سبز تازه که نهر زیبایی کوچک را احاطه کرده‌اند، جاذبه خاصی در این منظره ایجاد کرده است. طیف رنگ محدود و نور نرمی که در فضا وجود دارد، موجب ایجاد فضایی آرام شده است.

فکر کردن

برای این که بر پررمز و راز بودن منظره تأکید بیش‌تری داشته باشم و بیش‌ترین حجم آب را در رودخانه نشان دهم، تصمیم گرفتم که قاب تصویر را بسیار بسته انتخاب کنم. سرعت شاتر دوربین نیز کم انتخاب شده است تا تصویری نرم و دودمانند از آب جاری ارائه کنم.

عمل

نقطه دیدی که در این عکس انتخاب کردم به گونه‌ای

مشاهده

آب‌های بسیار راکد و ثابت این دریاچه مانند آینه‌ای آسمان و درخت واژگون شده را منعکس می‌کند. همه این‌ها به علاوه رنگ‌های درخشان و تنوع غروب خورشید و انعکاس آن‌ها در آب، مرا مسحور خود کرد.

تفکر

قصه داشتم خورشید را تقریباً در پشت درخت قرار دهم. به این ترتیب، هم نقطه تمرکز بیش‌تری در پس‌زمینه درخت ایجاد می‌شد هم از قدرت نوری و شدت خورشید کاسته می‌شد. از آنجایی که می‌خواستم بر خاصیت آینه مانند آب دریاچه تأکید کنم، افق را در مرکز تصویر قرار دادم تا عکس را به دو قسمت مساوی تقسیم کرده باشد.

عمل

یک نقطه دید نزدیک به ساحل دریاچه انتخاب کردم.

به این ترتیب، تصویر انعکاس آسمان تا پیش‌زمینه تصویر امتداد پیدا می‌کرد. در عین حال از یک لنز واید (زاویه باز) استفاده کردم تا حداکثر تصویر از درخت و شاخه‌های افتاده آن داشته باشم. تصویر را به گونه‌ای قاب کردم که شکل «I» مانند توسط درخت و شاخه‌های افتاده‌اش ایجاد شود و به این ترتیب کل عکس به سه قسمت تقسیم می‌شود.

یک قانون کلی

وقتی قصد دارید از مناظری عکاسی کنید که خود سرشار از رنگ‌های طبیعی هستند، بهتر است از فیلترهای رنگی و گرم استفاده نکنید؛ چرا که گاهی باعث ایجاد رنگ‌های غیرطبیعی و اغراق‌آمیز می‌شود. (تصویر ۳)

منبع

Better Picture Guide to Travel Photography.
Michael Busselle. Rotovision. 1997

